

Juniori

Supliment pentru instructori

Anul E, trimestrul III

LEGEA CEA MINUNATĂ

A LUI DUMNEZEU

O publicație a Departamentului Școala de Sabat/Slujire personală
Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea
12501 Old Columbia Pike
Silver Spring, MD 20904-6600, USA

Cuprins

Cum se folosește „Ghidul instructorului”	3
Introducere	4
1. Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată	4
2. O mare diversitate de instrucțiuni	10
3. Dumnezeu înainte de orice	16
4. Care este idolul tău	22
5. Cum ar trebui să vorbesc	28
6. Un răgaz înviorător	34
7. Este onorabil să-ți onorezi părinții	40
8. Iubire, nu ură	46
9. Fericirea în familie	52
10. Cinste desăvârșită	58
11. Adevărul și numai adevărul	64
12. Mulțumirea	70
13. Ascultarea de Lege	76

*Ghidul instructorului de la secțiunea **Juniori** – material editat de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea, Departamentul Școala de Sabat.*

Autor: Francis A. Soper

ISSN 1841-6470

Pentru limba română:

Traducere: Alina Badea

Redactor: Adela Băncău-Burcea

Prelucrare și adaptare: Adela Băncău-Burcea

Corectură: Lavinia Goran

Tehnoredactare: Irina Toncu

Cum se folosește „Ghidul instructorului”

1. Citiți, mai întâi, materialul pentru elevi. Este important să faceți referire uneori la el când conduceți desfășurarea lecției.

2. Citiți apoi materialul din „Ghidul instructorului”. Formați-vă o viziune proprie din resursele puse la îndemâna voastră.

3. Fiți atenți la forma în care este prezentat „Ghidul instructorului”. Acesta nu este conceput ca un comentariu pe zile, corespunzător materialului din lecție. Mai degrabă putem spune că acoperă același subiect, tratându-l însă dintr-un unghi diferit.

4. Fiți atenți la obiectivele pe care le are în vedere lecția. Țineți-le minte când vă pregătiți.

5. Citiți cu atenție bibliografia propusă pentru lecția respectivă. Această parte este destinată studiului vostru personal și vă va ajuta să găsiți diferite modalități de a aborda lecția.

6. Alegeți una dintre activitățile de predare, pentru a o folosi în introducere. Aceasta ar trebui să capteze atenția participanților și să pregătească terenul pentru studiu.

7. Alegeți câteva dintre ideile prezentate în acest ghid. Pornind de la acestea, alcătuiți-vă propriul plan de abordare a lecției. „Ghidul instructorului” conține mai mult material decât poate fi folosit într-o oră. Alegeți acea metodă, acele texte, întrebări, idei și exerciții pe care le considerați cele mai potrivite pentru grupă.

8. Nu pierdeți din vedere rezumatul. La sfârșitul fiecărei lecții, recapitulați pe scurt ceea ce au învățat participanții.

9. Faceți o listă cu materialele ajutătoare de care veți avea nevoie pentru a conduce studiul. S-ar putea să aveți nevoie de creioane, coli, carioci sau copii ale unor texte. Participarea elevilor este esențială.

10. Adaptați materialul la mărimea grupei. După cum veți observa, materialul a fost conceput pentru grupe mari, care să se împartă în echipe mai mici, presupunându-se că aceste grupe își desfășoară activitatea în săli separate de sala mare a comunității. Unele dintre activitățile propuse (mici experiențe cu substanțe chimice, coloranți, artificii, mime, mersul prin încăpere legat la ochi etc.) nu se pot face în aceeași sală cu adulții sau cu grupe de altă vârstă. Să nu uităm însă că acest material nu este normativ (activitățile prezentate nu sunt obligatorii), ci mai degrabă orientativ, oferind sugestii și, uneori, alternative.

Alegerea sugestiilor care sunt cele mai potrivite pentru grupă, adaptarea lor sau înlocuirea unor activități cu discutarea unor pasaje din Biblie, din Spiritul Profetic sau a unor situații de viață cu specific local, potrivite cu tema studiului biblic, rămâne la aprecierea instructorului.

Redacția

Despre autor

Încă o dată, Roxi Hoehn a acceptat să scrie pentru prietenii ei, aflați la vârsta adolescenței. Pentru ea este o plăcere să lucreze cu copii de clasa a șaptea – a opta, pe care îi găsește atractivi și împreună cu care a petrecut multe dimineți plăcute de Sabat, în secțiunea pentru JUNIORI.

Sora Hoehn are trei copii, al căror elan o inspiră și îi furnizează o mulțime de întâmplări pe care le folosește ca ilustrații pentru studii. Și, dacă acestea nu i-ar fi cumva de ajuns, elevii din grupa Școlii de Sabat sunt plini de idei, pe care sunt gata să i le împărtășească.

Sorei Hoehn îi place să călătorească, să scrie și să fie mereu printre adolescenți.

Introducere

Legea lui Dumnezeu ne arată cum este El, ne spune ce este important pentru El, ne descoperă caracterul Său. Prin studiile din acest trimestru, despre cele Zece Porunci, dorim să le oferim juniorilor o mai bună înțelegere a lui Dumnezeu și a Legii Sale. Să-i ajutăm să vadă Legea într-o lumină nouă. Să-i ajutăm s-o vadă așa cum o vede Dumnezeu nostru cel plin de iubire, nu ca pe o listă de interdicții prin care ne sunt restrânse bucuriile și plăcerea.

Vă propunem și un proiect de activitate. Începând cu al treilea Sabat, până în al doisprezecelea, când se studiază pe rând, fiecare poruncă, faceți împreună cu clasa un poster cu cele Zece Porunci, reformulând-o pe fiecare într-un mod pozitiv și personal. În loc de „Să nu...” găsiți o formulă pozitivă (de exemplu: „Să nu ucizi” – Să iubim). Puteți folosi o coală mare de hârtie pe care ați desenat tablele legii (sau un carton tăiat în forma aceasta), pe care lipiți sau prindeți cu un bold bucata de hârtie pe care ați scris porunca studiată în ziua respectivă. Puteți scrie frumos, cu un marker, direct pe „table”. Sau, pur și simplu, prindeți foaia pe care e scrisă fiecare poruncă direct pe perete, ca pe un steguleț.

Pentru Dumnezeu, Legea Sa este foarte importantă și El vă va inspira, dacă doriți să-i ajutați pe copii să fie niște împlinitori voioși ai poruncilor Sale, pregătindu-i să devină cetățeni ai Noului Pământ și ai Ierusalimului ceresc.

Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată

Un gând inspirat în legătură cu textul din Luca 11,28:

„O ascultare credincioasă de cerințele lui Dumnezeu va avea o influență surprinzătoare asupra tuturor facultăților omului, dezvoltându-le, înălțându-le și întărindu-le. Cei care s-au devotat slujirii lui Dumnezeu în tinerețe vor fi oameni cu o dreaptă judecată și care vor ști să deosebească binele de rău. Și de ce n-ar fi așa? Comuniunea cu cel mai mare Învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată întărește înțelegerea, luminează mintea și... înnobilează întreaga ființă.” (*Solii pentru tineret*, p. 65 orig.)

Pentru studiu suplimentar:

Patriarhi și profeți, cap. 1, 2, 3.

Obiective

Să identificăm modurile în care Dumnezeu Și-a făcut cunoscută Legea și să-i ajutăm pe copii să înțeleagă că limitele puse de El sunt pentru fericirea noastră.

Materiale

Diferite ustensile de bucătărie, între care să fie două cuțite ascuțite, iar celelalte să fie obiecte cu care poate umbla și un copil fără să-și facă rău – cănițe și farfurii din plastic, lingurițe, un tel, un polonic, o lingură de lemn, un vas pentru mixer etc.

Introducere

Așezați pe masă ustensilele de bucătărie și întrebați-i pe copii ce i-ar spune unui copil de 2-3 ani, care ar avea acces la aceste lucruri și ar fi lăsat în grija lor. Fără îndoială că vor începe prin a-i spune copilului să nu pună mâna pe cuțite. Întrebați-i de ce.

Subliniați ideea că există o mulțime de lucruri bune pe care le putem face, dar Dumnezeu ne atrage atenția doar la cele care sunt primejdioase pentru noi, prin porunci care încep cu „să nu”. Unii oameni ar putea gândi că Dumnezeu nu vrea să ne îngăduie nimic din ceea ce ne place, că ne oprește de la orice bucurie. De fapt, Dumnezeu dorește să ne bucurăm de cât mai multe lucruri, dar nu vrea să suferim. Și procedează la fel ca aceia care îi spun copilului: „Nu umbla cu cuțitul”, în loc să-i spună: „Poți să te joci cu cănițele, cu farfuriile, cu castronul, cu polonicul, cu telul, cu lingura de lemn etc.” Este mai simplu pentru Dumnezeu să ne atragă atenția la „zonele de pericol” decât să înșire toate lucrurile bune pe care le putem face. Dar trebuie să înțelegem că Dumnezeu este foarte preocupat de fericirea noastră și ne-a dat Legea Sa doar ca să ne ajute să știm care sunt „limitele de siguranță”.

Întrebări pentru discuții

1. De ce nu a scris Dumnezeu cele Zece Porunci pe ceva și nu li le-a dat lui Adam și Evei în forma aceasta scrisă, așa ca să nu mai greșească? (El vorbea cu ei față către față în fiecare zi.)

2. De ce, atunci când le-a dat Legea, Dumnezeu le-a poruncit israeliților: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta” (**Deuteronom 6,5**)? (El dorea o ascultare totală.)

3. De ce li s-a spus israeliților să-i învețe pe copiii lor aceste porunci? (Pe atunci nu existau Biblii, nici Legea nu era scrisă pe foi sau în cărți care să poată fi cumpărate de oricine. Părinții aveau răspunderea de a le transmite copiilor valorile lor.)

4. În ce sens mă face ascultarea liber? (Dacă sunt șofer și respect regulile de circulație, am

libertatea de a merge cu mașina. Dacă nu respect aceste legi și mi se ia permisul de conducere, nu mai pot merge cu mașina mea – trebuie să rog pe altcineva s-o conducă sau să folosesc mijloacele de transport în comun. Sau, dacă nerespectând legile circulației fac un accident în care moare un om din vina mea, ajung la închisoare, unde sunt „privat de libertate” cum spun juriștii, adică lipsit de o mulțime de libertăți, nu numai de aceea de a conduce o mașină.)

5. Ce trebuie să faci mai întâi cel care dorește să fie admis la școala de șoferi? (Să învețe regulile de circulație și să treacă un test.)

6. Dacă nu vrei să înveți aceste reguli, înseamnă că nu există? (Nu)

7. Cine răspunde dacă eu nu vreau să învăț aceste legi? (Eu)

8. După cum cei ce poartă această răspundere au grijă ca legile de circulație să fie scrise în cărți, pentru ca să poată fi cunoscute de oricine, în același fel și Dumnezeu ne-a dat „în scris” legile Sale pentru viața noastră. Cine trebuie să le cunoască? Cine este vinovat dacă tu nu vrei să le cunoști sau să le respecti?

Povestire

Micuțul Radu avea vreo trei anișori și credea că știe deja tot ce trebuie. Într-o zi, stătea la masă pe scaunul lui special – mai înalt decât celelalte. Chiar în fața lui era cana cea mare cu lapte. Cănița lui era goală. Nici farfurioara nu era interesantă. De la început și-a dat seama că îi trebuie cana cea mare cu lapte. Mama o pusese mai departe de el, probabil special ca să nu ajungă el până acolo. Numai că lui îi trebuia cana cea mare cu lapte. S-a întins puțin s-o ia, dar mama i-a spus imediat: „Nu pune mâna pe cană!” Sigur că da! Așa era mama totdeauna,

parcă pregătită să-i strice orice bucurie și să se amestece numaidecât în treburile lui. El voia cana. Și cu cât se gândea mai mult la acest lucru, cu atât era mai hotărât să pună mâna pe ea și încă și mai supărat din cauza mamei lui, care era atât de neînțelegătoare. Totdeauna avea de dat sfaturi! Ce știa ea ce îi trebuie lui? Așa că Răducu s-a hotărât să-și vadă de treabă. A prins momentul în care mama se uita în altă parte și s-a întins după cana cu lapte. A apucat-o și a reușit să verse pe el mai bine de un sfert din conținut – lapte clocotit.

Câteva săptămâni la rând a simțit ce rău doare neascultarea. I s-au pus imediat peste arsuri tot felul de calmante – albuș de ou, iaurt, tot ce-au mai știut vecinii, apoi doctorul i-a dat o cremă specială pentru arsuri.

Și așa, încetul cu încetul, arsura s-a vindecat, usturimea și durerea au trecut, iar Radu a învățat că mama știe mai multe decât el și că, atunci când nu ascultă sfatul ei, o cană cu lapte fierbinte, care se varsă peste mânuțele lui, poate face foarte mult rău. (Adaptare după Eric B. Hare – *Make God First*, p. 50)

Și instrucțiunile și sfaturile lui Dumnezeu au același scop – să ne ferească de suferință.

Aplicație

David a înțeles importanța Legii lui Dumnezeu și a scris mult despre aceasta. Cereți-le copiilor să deschidă la **Psalmul 119** și să citească **vers. 1-8, 33-40 și 89-96** fiecare pe rând, câte un verset. Propuneți-le să înceapă să se gândească la Legea lui Dumnezeu așa ca David. Dacă timpul vă permite, propuneți-le să-și aleagă o strofă (de 8 versete) și s-o „tălmăcească” în cuvintele lor sau să scrie și ei opt rânduri sau fraze despre Legea lui Dumnezeu, ca un psalm personal.

Materialul pentru elevi

3 iulie 2010

Planul lui Dumnezeu pentru o lume ordonată

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Notează-l aici și memorează-l săptămâna aceasta.

➤ _____

CÂND RESPECTI LEGILE

Planoarele mă fascinează. Mai ales tipul acela subțire și cu aripi lungi, care seamănă cu un aeroplan. Nu are motor, nici sistem de autopropulsare. Se ridică, purtat de curenții de aer, care îl fac să plutească ușor, alunecând parcă pe deasupra pământului.

Aș zbura și eu cu un planor. Dar cum? Aș putea să mă înscriu la un curs de planorism. Să presupunem că aș face și acest lucru.

Instructorul de zbor insistă să pierd nu știu câte ore, studiind tipurile de vreme și o mulțime de lucruri despre curenții de aer. Dar eu mă plictisesc să stau la sol și să citesc atât, să studiez hărți complicate, în loc să zbor, să plutesc la mari înălțimi. Bineînțeles că îmi pierd răbdarea. De abia aștept clipa când să mă instalez în planor pentru prima dată. Este formidabil! Abia aștept să fiu remorcat până la punctul de lansare și... lăsat să zbor!

Instructorul insistă să învăț tot ce trebuie să știu despre planor și să știu foarte bine regulile de zbor. Îmi spune că toate acestea sunt pentru siguranța și fericirea mea, și nu ca să mă pedepsească sau ca să mă împiedice să mă distrez. În cele din urmă, înțeleg că, dacă ascult de el și învăț regulile de zbor, mă voi putea bucura în curând, cu adevărat, de minunata senzație pe care ți-o dă zborul, aceea de a „trăi la înălțime”. Dar doar dacă voi respecta instrucțiunile și

regulile de zbor mă voi putea bucura de libertatea de a zbura singur, „cu propriile aripi”. Dacă nu țin seama de ele, am toate șansele să mă prăbușesc, planorul să se facă praf, iar eu să mor și să termin cu tot. Așa ceva numai libertate nu se poate numi!

Legile lui Dumnezeu acționează la fel. Dacă le respect, mă bucur de libertate. Dar pot alege să nu le respect, și atunci voi pierde această libertate. Și încă un gând. Practicarea planorismului presupune cunoașterea câtorva reguli de bază. Dacă eu nu vreau să le învăț, înseamnă cumva că aceste reguli nu există?

Tot astfel, dacă eu nu vreau să țin seama de Legea lui Dumnezeu, înseamnă că ea nu există?

Uraniul obișnuit nu este vătămător în niciun fel. Dar, trecut prin anumite procese chimice, devine ceea ce este cunoscut sub numele de „uraniu îmbogățit”. O cantitate destul de mică din acest uraniu este suficientă pentru a produce o reacție în lanț, care va da naștere la o explozie uriașă.

Cu patruzeci de ani în urmă, nu se știa prea mult despre aceste proprietăți ale uraniului, astfel că era necesar să se facă diferite experiențe. Cel însărcinat cu aceste cercetări a fost Louis Slotin. El a pus față în față două jumătăți de sfere de uraniu. Niciuna dintre ele nu avea suficientă substanță pentru a da naștere la o reacție în lanț. Folosind un fel de șurubelniță, el trebuia să împingă foarte încet cele două sfere una către alta și să observe reacția. Însă trebuia să aibă grijă să despartă cele două bucăți de uraniu înainte de a se produce explozia. Louis era sigur că va putea stăpâni acest experiment, pe care îl mai făcuse de vreo cincizeci de ori până atunci, fără niciun incident.

Însă, în după-amiaza zilei de 21 mai 1945, ceva n-a fost în regulă. I-a alunecat puțin mâna și cele două bucăți de uraniu s-au apropiat periculos de mult una de cealaltă. Louis s-a repezit cu mâinile goale și le-a despărțit înainte de a se produce explozia. Apoi, a fost dus imediat la spital, unde a murit după numai nouă zile, din cauza iradierii.

Păcatul este ca uraniul. Adesea, ni se pare cu totul nevătămător și mulți tineri nu bănuiesc nimic și nu-și dau seama de uriașa putere de a aduce moartea pe care o conține păcatul. Oarecum, asemenea savanților din laborator, ei „fac experiențe”, ca să nu zicem că se joacă într-un fel cu păcatul.

Poate că un tânăr obișnuiește să spună: „Eu mă uit la filme, dar numai la filme bune. Mai beau, dar numai câte puțin, cu prietenii. Pot să iau și puțină cocaină, doar din când în când, ca să mă distrez. Eu pot să mă înfrânez. Sunt perfect stăpân pe mine.”

Apoi ajunge să înțeleagă că a pierdut controlul. A înțeles prea târziu că s-a declanșat o reacție în lanț, care se va sfârși cu moartea veșnică. (D. Watts, *Aceasta este ziua*, p.145)

1. Duminică

Întrebarea mea

➤ Crezi cumva că, după ce i-a așezat pe Adam și Eva în grădina Eden, Dumnezeu i-a chemat mai spre seară, undeva sub un pom, și le-a spus: „Să nu ai alți dumnezei, în afară de Mine; cinstește pe tatăl tău și pe mama ta; să nu furi...”? Recunoști aceste cuvinte? De unde sunt?

➤ Ce crezi, înțelegeau Adam și Eva că Dumnezeu aștepta ceva de la ei, chiar dacă nu le fusese dată o listă cu aceste așteptări, sub forma celor Zece Porunci?

➤ Nu știm cât a trecut de la săptămâna creației până la momentul în care Satana a venit cu ispita, dar răspunsul Evei ne arată foarte clar că ea știa ce aștepta Dumnezeu. Trece pe spațiile libere cuvintele care lipsesc – sunt textele din **Geneza 3,2.3.**

Femeia a răspuns _____: „Putem să _____ din _____ tuturor pomilor din _____ . Dar despre _____ pomului din _____

_____ grădinii, Dumnezeu a zis: ‘Să nu _____ din el și nici să nu _____ de el, ca să nu _____.’”

2. Luni

Te încercă ei să spună?

Oameni diferiți, opinii diferite. Unele dintre citatele de mai jos sunt concepțiile unor adevărați cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu; altele nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea *Dumnezeu spune...*, scrie o frază care să conțină convingerea ta. Fii pregătit să o citești la Școala de Sabat.

➤ „Păcatul e o nebunie, o îmbolnăvire a minții, cancerul sufletului.” – Richard Wurmbrand, predicator

➤ „Păcatul este o rană care, ascunsă de ochiul medicului, devine incurabilă.” – Vasile cel Mare

➤ „Contrariul păcatului nu e virtutea, contrariul păcatului e libertatea.” – Soren Kierkegaard, filozof și teolog

➤ „Păcatul este călcarea cu deplină știință și cu voie liberă, prin gând, cuvânt sau faptă, a voinței lui Dumnezeu. Iar pentru că voința lui Dumnezeu se arată în legile Sale, de aceea păcatul se mai numește și fărădelege.” – B. White, predicator

➤ „Legea lui Dumnezeu ne oferă direcție, nu îndreptățire. Prin Isus este clarificată relația noastră cu Legea lui Dumnezeu.” – J. MacDonald, autor creștin

➤ „Legea lui Dumnezeu este fundamentul guvernării Sale. Legea a fost dată pentru a asigura pacea, ordinea, armonia și unitatea în univers. Nerespectarea legii aduce suferință, durere, chin și moarte.” – M. Erickson, teolog

➤ „Legea lui Dumnezeu, legea iubirii, are un caracter neschimbător și, prin urmare, Hristos S-a dăruit pe Sine ca jertfă în locul omului decăzut, iar lui Adam și urmașilor lui li s-a dat o ocazie de mântuire.” – Ellen White, scriitoare inspirată

3. Marți

Ce importanță are pentru mine?

➤ Cât au fost robi în Egipt, israeliții au pierdut din vedere cerințele pe care le avea Dumnezeu de la ei. Așa că, la scurt timp după ieșirea din Egipt, Dumnezeu le-a dat cele Zece Porunci, pe care le-a rostit cu voce tare, dar le-a și scris pe table de piatră. Oricum, nu avea fiecare om câte un exemplar, de aceea Dumnezeu le-a mai dat niște instrucțiuni speciale. Citește **Deuteronom 6,1-9** și scrie A sau F în fața afirmațiilor de mai jos – adevărat sau fals.

___ Dumnezeu dorea ca poporul Său să deosebească binele de rău.

___ El le-a promis viață lungă celor ce vor păzi poruncile.

___ Dacă nu ascultau de porunci, avea să-i ducă înapoi, în Egipt.

___ Li se cerea să-L iubească pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și cu toată puterea.

___ Li se cerea să sublinieze în Biblie cele Zece Porunci.

___ Li se spusese să-i învețe și pe copiii lor să păzească aceste porunci.

___ „Să le legi ca un semn de aducere aminte la mâini” – însemna că aveau obligația să țină seama de aceste porunci în toate activitățile lor.

___ „Să le scrii pe ușorii casei” – însemna că și vecinii aveau să-i considere păzitori ai acestor porunci.

4. Miercuri

Dumnezeu spune...

➤ **Proverbe 5,22**

„Cel rău este prins în înseși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului lui.”

➤ **Psalmi 1,1,2**

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”

➤ **Psalmi 37,31**

„Legea Dumnezeului său este în inima lui și nu i se clatină pașii.”

➤ **Psalmi 106,3**

„Ferice de cei ce păzesc **Legea**, de cei ce înfăptuiesc dreptatea în orice vreme!”

➤ **Matei 5,17**

„Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmpat toate lucrurile.”

➤ **Luca 11,28**

„Ferice... de cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.”

➤ **Romani 6,16,23**

„Nu știți că, dacă vă dați robi cuiva, ca să-l ascultați, sunteți robii aceluia de care ascultați, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?... Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

➤ **Iacov 1,13,15**

„Nimeni să nu zică atunci când este ispitit: 'De la Dumnezeu sunt ispitit'... Ci fiecare este ispitit când este tras și amăgit de însăși pofta sa. Apoi pofta, zămislind, naște păcat, iar păcatul, odată săvârșit, aduce moarte.”

➤ **1 Ioan 3,4**

„**Oricine** face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege.”

➤ **1 Ioan 3,22**

Și orice vom cere, vom căpăta de la El, fiindcă păzim poruncile Lui și facem ce este plăcut înaintea Lui.”

5. Joi

Ce îmi spune acest lucru?

➤ Scriitorii Bibliei, care au trăit după Moise, cunoșteau cu siguranță cele Zece Porunci. Ei nu au făcut o listă, așa ca Moise, dar, referindu-se la diferite fapte, le-au considerat bune sau rele, ghidându-se după limitele stabilite de Dumnezeu.

➤ Citește următoarele texte din Biblie și trece în dreptul lor litera cu care e notată afirmația care se face în textul respectiv.

__ **Psalmi 15,1-3**

__ **Isaia 33,15**

__ **Isaia 56,1.2**

__ **Amos 5,4**

__ **Mica 6,8**

A. Cel care păzește Sabatul este binecuvântat.

B. Să faci dreptate, să iubești binele și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău.

C. Cel ce umblă în neprihănire și spune adevărul din inimă va locui cu Dumnezeu.

D. Cel ce îl caută pe Dumnezeu va trăi.

E. Cel ce umblă în neprihănire... își trage mâinile înapoi, ca să nu primească mită... și își leagă ochii, ca să nu vadă răul.

➤ Dumnezeu a dorit să le împărtășească oamenilor sistemul Său de legi, prin care se menține ordinea în univers, și, stabilind anumite limite, El a avut în vedere fericirea omului.

6. Vineri

Cum procedez?

➤ Îți este greu să crezi în Dumnezeu și să crezi că El există? Dacă da, probabil că se întâmplă astfel pentru că nu L-ai văzut niciodată. De fapt, tot așa, probabil că nu i-ai văzut niciodată, față către față, pe președintele SUA sau pe regina Angliei, și totuși crezi că sunt persoane reale.

Într-o seară, un om s-a dus în pivniță să ia ceva de acolo. Întorcându-se, când a ajuns la piciorul scării, a stins lumina. În acel moment, a văzut-o sus, în capul scării, pe fetița lui, care avea numai trei anișori. Tatăl, care era jos, în întuneric, putea să o vadă, pentru că ea stătea în dreptul ușii, pe unde venea lumină din cameră, dar ea, oricât s-a străduit, nu a putut pătrunde cu privirea prin întuneric.

– Tati, ești acolo? a întrebat ea.

– Sunt aici, lângă scară, scumpa mea, i-a răspuns tatăl. Sari, că te prind.

– Dar nu te văd deloc! Nu știu unde ești.

– Nu-i nimic, eu te văd. Hai, sari, că te prind în brațe.

Și fetița a sărit drept în brațele iubitoare ale tatălui.

Cum a putut fetița să aibă încredere că tatăl o va prinde? Era obișnuită să asculte de tata și îl iubea.

➤ Iată ce spune Ellen White: „Fericirea noastră, pacea, bucuria și succesul din această viață depind de o încredere copilărească și totală în Dumnezeu. Această credință ne va face să ascultăm fără nicio ezitare de poruncile lui Dumnezeu. Cunoașterea de Dumnezeu și credința în El sunt cea mai puternică opreliște pentru orice fel de obicei rău și cea mai bună motivare pentru orice faptă bună”. (*Solii pentru tineret*, p. 410 în orig.)